

Nr 3

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt; given Stockholms slott den 7 oktober 1955.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro,

enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

Särskild sjömansskatt uttages av vissa arbetstagare ombord å svenskt handelsfartyg, vilka inte är skattskyldiga till vanlig inkomstskatt i Sverige. Skatten innehålles genom skatteavdrag i samband med löneutbetalningar.

Belopp, som innehållits till gäldande av sjömansskatt, skall i vissa fall återbetalas. Därvid skall å det restituerade beloppet utgå ränta efter fem procent för år, räknat från utgången av det år, då skatteavdraget verkställdes, och till och med den dag, då beloppet återbetalas.

I propositionen föreslås ändrade regler för ränteberäkningen. Enligt förslaget skall ränta å återbetalat belopp utgå från och med sjunde månaden efter det den redovisningsperiod gått till ända, varunder skattebeloppet innehållits, till och med den dag, då beslut om återbetalning fattats.

Förslag
till
förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 5 juni 1953
(nr 293) om särskild sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 6 § förordningen den 5 juni 1953 om särskild sjömansskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

6 §.

Har skatteavdrag — — — innehållna beloppet.

Om återbetalning — — — skatten verkstälts.

Å belopp som återbetalas skall utgå ränta efter fem procent för år, räknat från utgången av det år, då skatteavdraget verkställdes, och till och med den dag, då beloppet återbetalas.

Å belopp som återbetalas skall utgå ränta efter fem procent för år, räknat från och med sjunde kalendermånaden efter utgången av den i 5 § andra stycket angivna redovisningsperioden om två månader och till och med den dag, då beslut om återbetalning fattats.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1956.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7 oktober
1955.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON,
HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LANGE,
LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler fråga om *ändrade grunder för beräkning av ränta vid restitution av särskild sjömansskatt* samt anför därvid följande.

Gällande bestämmelser. Genom förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt infördes i viss omfattning en beskattning av utländska sjömän anställda ombord på svenska fartyg. Denna skattskyldighet efterges emellertid om arbetstagaren kan visa att han får betala skatt för inkomsten ombord till annat land.

Den särskilda sjömansskatten utgår med femton procent av arbetstagarens kontanta inkomst ombord och innehålles av befälhavaren eller redaren genom skatteavdrag å lönen. Redaren har att till länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län för varje period om två månader, räknad från kalenderårets början — redovisningsperiod — redovisa under perioden innehållen skatt. Redovisningen för sådan period skall lämnas senast sista dagen i tredje månaden efter periodens utgång. Länsstyrelsen kan, därest hinder möter för redovisningen, lämna anstånd därmed, i regel dock högst en månad.

Som redan nämnts efterges skyldigheten att erlægga den särskilda sjömansskatten, om vederbörande kan visa att han får betala skatt för inkomsten till annat land. Denna bevisning kan fullgöras genom att sjömannen förete särskilt intyg av länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län att avdrag inte skall ske. Om han, utan att förete sådant intyg eller annan likvärdig bevisning, gör gällande att han är skattskyldig för inkomsten i annat land, skall han likväl vidkännas skatteavdrag och av fartygsbefälhavaren hänvisas att hos nämnda länsstyrelse begära restitution av skatten.

I 6 § förordningen om särskild sjömansskatt stadgas att om skatteavdrag verkställts för sjöman, som visar att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord, må länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län förordna om återbetalning av den innehållna skatten. Länsstyrelsen har även att förordna om återbetalning av för mycket innehållen skatt. Förordnande om återbetalning meddelas endast under förutsättning att framställning därom inkommit till länsstyrelsen före utgången av kalenderåret näst efter det, under vilket avdrag för skatten verkställts. Å belopp som återbetalas skall

utgå ränta efter fem procent för år, räknat från utgången av det år, då skatteavdraget verkställdes, och till och med den dag, då beloppet återbetalas.

Framställning om ändrad grund för beräkning av ränta å restituerad skatt. I en den 17 december 1954 dagtecknad skrivelse har *länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län* anfört bland annat, att återbetalning av sjömansskatt i regel kunde äga rum först 4—6 månader efter det skatteavdrag verkställdes. Då ränta skulle utgå å vad som restituerades under förutsättning att återbetalningen skedde efter utgången av det år, då skatteavdraget gjordes, kom sålunda i regel ränta inte att utgå om skatteavdraget ägt rum under första halvåret, medan ränta merendels kom att utgå om avdraget ägt rum under senare delen av året. Skatteavdrag under november och december redovisades ej förrän under följande år, varför ränta alltid skulle komma att utgå vid restitution av skatt som innehållits under dessa månader.

Enligt länsstyrelsens mening borde avgörande för ränteberäkningen vara att viss tid förflutit innan återbetalning skedde. Man borde vid beräkningen av denna tid inte utgå från dagen för skatteavdraget, som inte var känd för länsstyrelsen, och ej heller från den dag, då redovisning inkommit till länsstyrelsen. Sistnämnda dag kunde infalla när som helst under de tre eller i vissa fall fyra månader, som inföll närmast efter redovisningsperiodens slut, och avgörande för ränteberäkningen skulle då bli, om redaren verkställde redovisning omgående eller först vid utgången av den härför stadgade respittiden.

Länsstyrelsen har med åberopande av det nu återgivna ansett sig böra väcka frågan om ändrade regler för ränteberäkningen och vill för egen del förordna att som utgångspunkt för ränteberäkningen tages sista dagen i vederbörande redovisningsperiod. Vid restitution inom förslagsvis sex månader, motsvarande vad redaren hade till förfogande för avgivande av redovisning och vad länsstyrelsen behövde för granskning och expediering, borde enligt länsstyrelsens mening ränta inte beräknas. Med hänsyn till att räntan under så kort tid vanligen blev relativt obetydlig, innebar en sådan bestämmelse inte någon nämnvärd ekonomisk nackdel för den skattskyldige. För restitutioner som skedde senare än sex månader efter redovisningsperiodens slut borde däremot ränta utgå. Visst fog kunde finnas för att ränta i sådana fall beräknades även på de första sex månaderna.

Slutligen framhålles i skrivelsen att det syntes länsstyrelsen lämpligt föreskriva, att ränta utgick endast till den dag själva restitutionsbeslutet fattades.

Riksräkenskapsverket, som efter remiss avgivit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt ändrade regler för ränteberäkningen, har anfört att från vissa synpunkter kunde invändningar göras mot att ränta, i fall då sådan skulle utgå, beräknades även för de sex första månaderna efter redovisningsperiodens utgång. Riksräkenskapsverket hade emellertid inte ansett sig böra föreslå någon ändring i länsstyrelsens förslag.

Departementschefen. I likhet med länsstyrelsen och riksräkenskapsverket finner jag vissa erinringar kunna riktas mot ränteberäkningsreglerna i förordningen om sjömansskatt. En lämpligare ordning synes vara om ränta å restituerad sjömansskatt i princip beräknades från sista dagen av vederbörande redovisningsperiod. Beträffande skälen för denna uppfattning kan jag hänvisa till vad länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län anfört i den förut återgivna framställningen. Jag kan också dela länsstyrelsens mening, att ränta inte bör utgå om restitution sker under de sex första månaderna efter redovisningsperiodens utgång. Om emellertid, såsom länsstyrelsen föreslagit, ränta i fall då sådan med dylika regler skulle utgå beräknades även för de sex första månaderna, skulle en mindre tillfredsställande anordning erhållas. En bestämmelse av denna innebörd skulle nämligen innebära att å belopp, som restituerades i slutet av sexmånadersperioden, någon ränta icke skulle utgå, under det att, om restitutionen skedde omedelbart efter nämnda periods slut, ränta skulle utgå för hela tiden från och med redovisningsperiodens utgång. Jag förordar i stället att generellt skall gälla, att ränta inte beräknas för de sex första månaderna efter redovisningsperiodens utgång. Praktiska skäl synes vidare tala för att ränta beräknas till och med den dag, då beslut om restitution fattas.

Jag vill tillägga att frågan om ränteberäkning i flertalet fall är av ringa betydelse för de skattskyldiga. Mest angeläget torde vara att uppställa regler, som är enkla i tillämpningen och inte medför ojämna verkningar de skattskyldiga emellan.

Den nya räntebestämmelsen synes böra träda i kraft den 1 juli 1956. Med hänsyn till att ränta enligt de äldre reglerna inte skulle hava utgått för skattebelopp, som innehålles första halvåret och restitueras före årets utgång, erfordras inte någon särskild övergångsbestämmelse.

I enlighet med vad i det föregående anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändrad lydelse av 6 § förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt.*

Föredragande departementschefen hemställer, att förenämnda författningsförslag måtte genom proposition föreläggas 1956 års riksdag till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Bengt Resare